

Kuneja otroci zakurili. Ker ni vode in orodja, je zgo-relo dvoje stanje z žitom in senom. Zakaj ne pazite bolj na otroke? Slišali smo, da je bil požar tudi v Ka-pelah, na Bizeljskem in v Polju in da sploh pogosto kje gori. Ali ni tedaj zadnji čas, da se brizgalnica kupi za Sv. Peter, drugače bomo drugokrat grše piskali, kakor smo po zimi. — Dne 4. avgusta je bil nesrečen in srečen dan. Na Sv. gorah je takrat živinski sejem. Prignali so veliko živine, okoli desetih pa je začelo hudo deževati, da so se sejmarji hitro razkropili; to je bila škoda, ker bi rad marsikateri gospodar živino v denar spravil; ali tisti dež je bil po dolgi suši samo srebro, ki nadomesti ono škodo. Drugi dan 5. avgusta smo obhajali v letu drugi shod na Sv. gorah. Ker je bila letos tisti dan ne-delja in v sosednji fari še nova maša, niso mogli so-sednji gospodje priti pomagat, da nas je bilo samo pet; zato tudi ni nikdo v procesiji vodil romarjev kakor na-vadno iz St. Petra na Sv. gore. Drugokrat bo že boljše. — Na sejemu je prinesel neki Hrvat ponarejenih kron, pa je prej popihal, kakor so mu pokazali, kake morajo biti prave krone. — Beračev pride na shod veliko. Na desni in levi pota sedijo in kažejo rane ter za darov kričijo, da bi v vojski veljali za trobentarje. Ko jih člo-vek vidi, vzdihne nehoté: hvala Bogu, da čeravno trpim, nisem tak siromak, kakor ti tukaj. — Po shodu je šla v ponedeljek dežja prosit procesija od Sv. Petra in iz Pišec, v četrtek pa iz Klanca in Bog nam je že dal nekaj rahlega dežja. Zaupljivo sploh hodijo ljudje sem na Sv. gore prosit Marijo za pomoč v raznih potrebah. S Ptuj-skega polja prihaja vsako leto velika procesija dne 5. avgusta, iz skoro vseh sosednih župnij, iz Slatine itd. Po več posameznih gostov je prišlo v zadnjih mesecih iz Celja, Brežic, Podšuseda pri Zagrebu, iz Ogerskega. Kam bomo pa otroci hodili, če ne k svoji skupni Materi!

Iz Hoč. (Cesarska slavnost.) Malomarne so Hoče v narodnem oziru, toda iskreno udane svojemu preljubemu vladarju Francu Jožefu. Resnico tega po-kazal je letošnji rojstni dan Njih veličanstva. Že na predvečer razlegel se je gromoviti glas topičev nad gra-ščino nam Slovincem tako naklonjene, jekleno katoliške gospé grofice Nugent. Pripravljenega je bilo tudi obilno umetalnega ognja in raketov. Žal, da je deževno vreme oviralo čarobno razsvetljavo. Slavnostni dan zgodaj opla-sili so se zopet na prelepem slovenskem Pohorju mož-narji, budeči in vabeči verne Slovence k slovesni levi-tirani službi božji v lepo ozaljšano nadžupnijsko cerkev v Hočah. Poleg obilne množice učencev iz vseh šol zbralo se je tudi gasilno društvo z zastavo in praznično opravo k slovesni sv. maši. Da bi se slovesnost še po-večala, dopeljala se je tudi gospa grofica v farno cer-kev k sv. maši v izglede tistim hočkim faranom, kateri sicer radi uživajo dobrote gospé grofice, cerkve pa se še ob nedeljah skrbno ogibljejo. Po sv. maši je do poz-nega mraka donelo s Pohorja pokanje topičev, razlegala se godba, in večer odsevala razsvetljava iznad prijazne graščine Hausambacher. Bog nam ohrani cesarja Franca Jožefa še mnoga leta!

Iz Ormoža. (Slovenska zastava.) Našim nemškutarjem je grozno greben vzrastel. To se je letos očitno pokazalo, ko smo obhajali god našega farnega patrona sv. Jakoba. Kar ljudje pomnijo, izobesile so se na god sv. Jakoba raz line cerkvenega stolpa različno-barvne zastave kakor: cesarska, papeževa, štiriska, slo-venska in nemškega viteškega reda. Tudi letos so naš za cerkev vneti č. g. župnik ukazali do sedaj navadne zastave izobesiti, katere bi naj skoz celih osem dnij visele. Vendar pojdi, predragi, z rudečo suknjo po ob-činskem pašniku, kjer se med pohlevnimi kravicami in dobrosrčnimi voleki tudi ljuti biki pasejo, ali pa s slo-vensko, to je rudečo-modro-belo zastavo skozi ormoško

mesto, in huda se ti bo godila. Treba bo brzih pet. Res vsi nemškutarski kramarji, ki nam Slovincem tako sladko svojo robo ponujajo, ter bi brez naših poštenih slovenskih grošev morali svoje kloznej zopet skupaj spravi-ti, bili so kakor bi trenil na nogah uzrši na stolpu slovensko trobojnico. Zvita buča dobro stuhta. Iz mar-sikaterih zadreg je ormoške nemškutarčke letos že re-šilo vodstvo nemškega viteškega reda. Tudi sedaj se obrnejo brzojavno na-nj. Brž pride zmeden telegram, da se slovenska zastava mora odstraniti. Ker se na tako nemško čorbo č. g. župnik niso mogli ozirati, pride drug enako zmotan telegram. Tudi sedaj še č. g. žup-nik niso dali odstraniti slovenske zastave. Sedaj pa se obrnejo nasprotniki do velikega mojstra nemškega vi-teškega reda ter mu naslikajo strašni položaj nemsku-tarjev. Uspeh je bil sijajen. Mojster nemškega viteškega reda ukaže z dvakratnim telegramom slovensko zastavo odstraniti. Č. g. župnik so v posebnem pismu celo stvar razjasnili vodstvu nemškega viteškega reda ter ob enem navedli odlok c. kr. ministerstva, z dne 7. jul. t. l. št. 14.221, s katerim se je pripoznala slovenska trobojnica kot v Avstrijskem cesarstvu postavno dopuščena. Toda zastoj. Slovenska trobojnica morala je v kot. Posledica temu je bilo mrmranje, preklinjevanje in velika razburjenost probujenega slovenskega ljudstva ormoške župnije. Pre-dragi slovenski korenjaki ormoškega okraja, ki ste pri vsaki volitvi stali, kakor skale, pokažite se tudi može. Ne hudujte se nad č. g. župnikom in ne verujte pod-pihovavcem, ki vas šuntajo, rekoč: č. g. župnik niso pustili izobesiti zastave. G. župnik so slovensko zastavo branili do skrajne meje; pač pa obrnite hrbet vsem tistim, ki so vam toliko sramoto napravili. Svoji k svojim!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Rojstni dan Nj. veličanstva svetlega ce-sarja se ni samo slovesno praznoval na Dunaju, ampak v vsakem mestu in večjem kraju širne Avstrije. Prav dobro znamenje je ta ljubezen do milega vladarja. — Dne 18. in 20. t. m. so imeli vsi cesarski ministri po-svetovanje. Sklepali so bojda zaradi prenehanja izjem-nega stanja v Pragi. — Dne 13. septembra se odkrije v cerkvi sv. Štefana spomenik zmage nad Turki pri Dunaju l. 1683.

Česko. Dne 13. septembra bode že leto dnij, kar je v Pragi izjemno stanje. Bržčas se utegne dalje tri-jati. — Staročehi, posebno profesor Kvičala, hočejo z Mladočehi napraviti kompromis ali pogodbo za bodoče volitve in sicer zoper vlado.

Štajarsko. V Gradcu se je ustanovilo skofijsko svetovalstvo katoliškega šolskega društva in ono name-rava že to jesen otvoriti zavod za katoliške učiteljske pripravnike. Najbolj se za to reč zanima predsednik, profesor dr. Gutjahr. — Skoro vsako nedeljo napravi na Srednjem in Gornjem Štajarskem kak konservativni poslanec volilni shod; volilci so povsod s svojimi za-stopniki zadovoljni. — V Marjinem Celju je bil zadnje nedeljo shod obrtnikov. Prišlo jih je okoli 300 in jim je posebno ugajal govor znanega dr. Luegerja.

Koroško. Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence napravi javen shod 26. t. m. v Mižici. — Letos imajo v tej deželi občinske volitve. Naj bi tudi izpadle častno in srečno za Slovence! — Judje se šopirijo vedno bolj na južnem bregu Vrbskega jezera. Judje si res kakor golazen. — V Šmohorskem in Špi-

talskem okraju bode krščanski posestnik Peitler gotovo izvoljen za državnega poslanca. Slovenci mu bodo dali 12 glasov.

Kranjsko. Na shod katol. političnega društva je prišlo na Pristavo pri Trzinu 2000 vrlih Gorenjcev. — Deželni odbor bode bojda kmalu izdal ukaz zoper samo slovenske ulične napise v Ljubljani. Ali bode to storil iz lastnega nagiba ali na Heinovo komando, ne vemo povedati. — Volilni shod skličeta na dan 26. t. m. deželna poslanca dr. Papež in dr. Žitnik v Št. Vid pri Zatičini.

Primorsko. Na Goriškem sta kandidata za bodoče deželnozborske volitve Anton Klančič, župan v Podgori pri Gorici, in g. Bl. Grča, župnik v Sempasu. — »Lega Nazionale« se imenuje laško solsko društvo in je čiste pod bno nemškemu šulvereinu. »Lega Nazionale« ima že 82 podružnic. Od nasprotnikov se učimo marljivosti!

Gališko. Umrli je gališki rodoljub grof Ludovik Wodicki. Pri pogrebu so bili učni minister, namestnik in mnogo državnih in deželnih poslancev. — Ker bodo svetli cesar obiskali v Levovu deželno razstavo, namerava se sestaviti za to priložnost meščanska častna straža. — Dne 19. t. m. se je povodom razstave v Levovu začel dobro obiskan shod poljskih trgovcev. Došli jih je več tudi iz Prusije. — Kolera se v tej deželi prikazuje v 18 okrajih. Na dan ji za kolero umrje 60 do 80.

Vunanje države.

Rim. Pri sv. očetu je na god sv. Joahima bilo 16 kardinalov in mnogo škofov, da so jim častitali. Papež so jim pri tej priliki dali neko pismo, v katerem poudarjajo, da naj duhovniki pridigujejo priprosto in poljudno, kakor nekdanji apostoli.

Italijansko. Italijanski anarhisti ali prekucahi so se bojda zakleli, da hočejo Carnotovega morivca, Caseria, krvavo maščevati. To je sila žalostna novica, prav vesela pa je ta, da bode v Turinu od 2. do 6. septembra velikansk katoliški shod.

Francosko. Ministerski predsednik, Dupuy, je zelo bolan; vendar mu anarhisti strežejo po življenju. Zasledili so že dve taki anarhistični zaroti.

Angleško. Gornja ali gosposka zbornica je vsprejela postavbo o šotski krajevni upravi nekoliko premenjeno. — Večina poslanske zbornice bi kaj rada, da se spremeni gosposka zbornica ali celo odpravi, ker ni hotela vsprejeti predloge o irskih najemnikih.

Nemško. V Berlinu so ujeli 40 anarhistov, ki so se shajali na nekem vrtu blizu pokopališča in imeli precej streliva. — Praktičen socialni kurz ali shod, ki je med nemškimi katoličani že več let v navadi, bode letos od 15. do 20. oktobra v Freiburgu v Brizgovu.

Rusko. Do poboja je prišlo, ko so Rusi na povelje vilenskega glavnega gubernatorja zaprli katoliško cerkev v Krožah. Kmetje so se do krvavega upirali celo vojakom, in zaradi tega so tedaj zaprli 150 kmetov, ki pridejo sedaj pred sodišče v Vilni. Obsodba bode te dni in gotova sila ostra.

Srbsko. Kakor smo zadnjič poročali, sta se res hotela odpovedati svoji službi ministra Antonovič in Jovanovič, toda kralj ni hotel te odpovedi vsprejeti. — Milan hoče bojda postati vrhovni poveljnik vse vojske. No, Milanu ni toliko mar za vojaštvo, ampak za mastno službo ali celo za kraljevo krono.

Špansko. V tem kraljestvu še nimajo občne vojaške dolžnosti in zdaj hočejo ministri tako postavbo zbornice predložiti. — Vlada je v skrbéh zaradi ustaje v Maroki v Afriki, in da bi španske naselbine varovala, poslala je v Mazagan vojno ladjo.

Azija. Vojska veliko denarja požre, in zato iščejo Kitajci in Japonci posojila pri bogatinah. — Na Kitajskem so vsled vojske z Japonci začeli sovražiti in preganjati tujce, ker se bojijo ogleduhov. — V kratkem bode bojda bitka v kakem kraju na Koreji. Blizu 50.000 Kitajcev z generalom Li-Ning-Thuana se bliža, da planejo na japonsko vojsko, katera tudi šteje kakih 50.000 mož. Sicer se Kitajcem slaba godi.

Amerika. V Peru v Južni Ameriki je ustaja. Govori se, da ekvadorska vlada podpira vstaše in da ekvadorsko prebivalstvo želi vojsko s Peruom, kjer skoro večina ljudij ni zadovoljna z načelniki vlade. — Predsednik severnih ameriških Zjedinjenih držav, Cleveland, boleha na obistih.

Za poduk in kratek čas.

Kako je zavrnil nadvojvoda Franc Karol bahača.

Znano je, da se je oče našega presvetlega cesarja, rajni nadvojvoda Franc Karol (7. decbr. 1802. — 8. marcija 1878.) najrajsi mudil v prelepi Štajarski, v naši ožji domovini. On tega ni storil samo zavoljo naravnih krasot in lepote te dežele, ampak posebno so se mu dopadali ljudje, pristni štajarski korenjaki starega, poštenega kopita. Peš je prehodil marsikateri del gornjega Štajarja in pri tem potovanju podal se je neredkokrat v prijazen pogovor s preprostimi ljudmi, ker jih je hotel vsestransko opazovati in spoznavati.

Nekoč, tako se o njem bere, poprosi zgovorni nadvojvoda postarnega možiceljna, katerega je došel, kod pelja pot proti Marija-Celju. Postrežljivi starček ne pokaže le pota, temveč je tudi pripravljen, neznanega tujca do omenjenega kraja spremiti, češ, saj ni več daleč in vrh tega še vem za krajši pot.

Ko storita nekaj korakov, prične se že prezanimiv pogovor med njima. Ko sta se že to in ono pogovorila, vpraša nadvojvoda svojega kašipota, je-li že videl cesarsko prestolico, velikanski Dunaj. »To se samo po sebi ume«, odreže se starček, če prav se mu je videlo, da se s tem le samo pobaha.

»No, kako se ti je pa tam dopadlo?« »Prav izvrstno«, de oni, »tako zeleno in hladno sicer tam ni, kakor je tukaj le med gorami, a zato pa tudi tam nikjer ni tako strmo in toliko pečin, kakor tukaj. Prav dobro sem se imel na Dunaju, da ti povem. Dunajčani so se zelo čudili, kako sem se še jaz zmotil v njihovo ponosno prestolico.« »To ti rad verjamem«, odvrne mu prijazni nadvojvoda ter se skrivaj namuzne. »Pravijo, da je Dunaj velik.« »Nekoliko večji je že, kakor moja rojstna vas, to sem pri prvi priči spoznal«, pripoveduje spremljevalec. »Si-li pogledal cesarsko palačo, si-li videl cesarsko rodbino?« »Se ve, da; čisto iz zlata je in z demanti, bisjerji in dragim kamenjem posuta in okrašena.« »Ali je to mogoče?« »Verjeti pa mi smeš, ker zlagal se še nisem svoj živ dan«, razlaga naš Štajarec ter nadaljuje svoje popisovanje. »Tla so s svilo in zametom preprežena, namreč tudi na dvorišču, da se ne zmoči tlak, kedar deži.«

»To bi pa rad enkrat videl, če bo le količkaj mogoče«, odvrne nadvojvoda. »Rad ti to verjamem, kajti vsakdo Dunaja še ni videl.«

»Dvorne stražnike si seveda tudi videl?« »Pravi štempiharji so, najmanjši meri več, kakor osem čevljev.«

»Kaj pa kaj porečeš o cesarskih muzikantih?« »Ravno tisti dan, ko sem jaz bil pri cesarski palači, so igrali in svirali, da mi je kar pete povzdigovalo. Še kedar je pri nas žeganje, nimamo take muzike.« »No